

ЖАН ДЬО ЛАФОНТЕН

ВЪЛКЪТ И АГНЕТО

Превод от френски: Бойко Ламбовски, 2003

chitanka.info

*В спор надвиват със сила, а не със слова —
ето пример един за това.*

*Влезе агънце в китна дъбрава
да си пийне вода от потока.
Злият Вълк, огладнял, за разправа жестока
тъкмо търсеше плячка тъдява.
„Как посмя да ми мътиши водата без свян? —
кресна горският лют хулиган. —
За нахалство таквоз аз наказвам без жал!“
„Ваша милост, простете, не сте доразбрали, —
блейна агнето. — Вие стоите
по-високо от мен. И се стичат водите
двайсет крачки след вас.
Е, как аз
бих могло да ги мъти от толкова ниско?
Пък и мигар с езиче тъй мъничко ще
размътиши потока въобще?“
„Абе мътиши го! — звярът му ревна, — и низко
се изказваши за мене — от лани го зная.“
„Лани още ме нямаше, още бозая
от мама“ — тъй бедното агне отрони.
„Бил е брат ти тогава! Тук всичко се помни!“
„Ама аз нямам брат.“ „Абе твоите бяха!
А и вашето племе отдавна ме гони —
там псета, чобани — по мене креещаха!
Мъст за тебе, мъст, мъст — ей така ти сепада!“
Сетне Вълчо го сграбчи и без сантимент
го повлече, уби и изяде,
глух за всякакъв нов аргумент.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.